

ENTREVISTA A RAMON FONT, president del CAC

«La televisió pública catalana ha de mantenir la publicitat»

Després d'un any al capdavant del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, Font destaca el reconeixement i prestigi institucional i professional que té un ens que compleix una dècada.

MANUEL DE LUNA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 30.01.10

Limitar la publicitat a Catalunya Ràdio i regular els mitjans que es difonen per internet són dos dels assumptes que té damunt la taula Ramon Font Bové (Cervera, 1952), periodista que es mostra orgullós de la reputació internacional de l'organisme que presideix. Però, al mateix temps, és reticent que el CAC sigui notícia als mitjans i considera que el Consell ha de vetllar pel compliment de la llei amb discreció i diàleg, i evitar així les confrontacions i les tensions.

-El 30 de gener del 2009 va ser nomenat president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. ¿En què ha treballat aquest any?

-El gran objectiu era posar en ordre el mapa audiovisual i la TV digital local. I s'ha aconseguit. Amb tranquil·litat, sense conflictes, parlant amb tots els protagonistes. I, aprofitant la crisi, hem fet veure a alguns operadors que s'han equivocat, que van assumir compromisos especificats als concursos que no poden complir. Això significa que alguns operadors ens han tornat la concessió, altres ho faran en breu i a la resta els preguntarem què pensen fer. Però els prestadors han entès el

missatge que, si no poden assumir les emissions, tornin la concessió, i així evitem arribar a les sancions.

-¿Hi ha hagut moltes renunciacions?

-La previsió era 96 canals digitals locals a Catalunya, i emeten 45 canals: 34 privats i 11 públics. Dels que han tornat la concessió destaquen una del grup Planeta, tres de Localia (Prisa), i una altra del grup Vocento a Barcelona, on queden dues freqüències locals buides.

-¿I què passarà ara?

-La nostra prioritat és ordenar el mapa audiovisual català. Després, deixar reposar el sector i veure quines perspectives hi ha. De fet, hi ha tres opcions: fer córrer la llista per donar la concessió als candidats que van quedar a continuació, o bé obrir un nou concurs una altra vegada, o deixar que el mercat s'estabilitzi. Creiem que hi ha un nombre excessiu de canals de televisió per a l'actual mercat publicitari. Som lluny d'un moment favorable com el que es vivia quan es van donar les concessions.

-¿És un fracàs?

-Jo no parlaria de fracàs. En el moment que es van donar les concessions hi va haver operadors del sector que es pensaven que aquí seria fàcil ser empresari de la comunicació. Parlaria de realisme: si surten 50 canals, serà un gran èxit. Crec que és una sort que a Catalunya hi hagi un CAC, ja que ha permès posar en ordre aquest panorama audiovisual i aconseguir eradicar un cert caos que, d'alguna manera, s'estava produint.

-¿De què es queixen els catalans?

-Les seves queixes se centren precisament en dos dels aspectes en què més actuem: la protecció del menor, i el seu horari protegit, i la saturació publicitària. Actualment, tenim oberts diversos expedients per saturació publicitària.

-Precisament estan preparant una instrucció per limitar la publicitat a Catalunya Ràdio...

-Sí, estarà a punt aquesta primavera. La llei estipula que la ràdio pública tingui un model de finançament mixt, amb aportació de fons públics i publicitat, i el que aquesta instrucció marcarà seran els límits de temps d'aquesta publicitat.

-¿Baixarà dels 10 minuts d'anuncis per hora d'emissió?

-No l'hi puc dir, perquè està en estudi. Però la tendència és que hi hagi una reducció.

-¿Desapareixerà la publicitat de Catalunya Ràdio i TV-3, com ja ha passat a TVE i RNE?

-Crec que no. Si desaparegués la publicitat a la ràdio, hauríem de començar a pensar en un altre sistema de finançament, com és el cànon. I a la televisió clarament s'ha de mantenir la publicitat, tant per motius culturals com industrials vinculats a un sector potentíssim, que si no tinguessin un sector públic com el català no sé com podrien treballar. Estic a favor de la publicitat a la televisió i a la ràdio públiques, amb alguna moderació que marcarà la futura instrucció.

-¿La futura llei de l'audiovisual que s'ultima a Madrid pot perjudicar el model català?

-Vull ser positiu i no preocupar-me abans d'hora, però sí que m'ha sorprès que no se'ns consultés res quan es redactava. És xocant que no hagin preguntat res a una institució com el CAC, que fa nou anys que treballa en el tema i que té un prestigi internacional indiscutible. El que sí que constatem és que la llei planteja un canvi de model audiovisual. El model català és clarament europeu i pensa en els drets dels ciutadans, i no sé si aquesta és la primera preocupació de la llei que es debat a Madrid o si el *lobby* de les televisions privades considera que encara no és suficient, però confiem que els grups polítics catalans aconseguiran alguna modificació més.

-¿Quin nou objectiu té el CAC?

-Tancar el mapa audiovisual de la TDT, fer un diagnòstic de la ràdio, que és necessari i urgent, i entrar en aquest forat, que no ha de ser negre, que és internet, que no ha de ser un món a part i que alguna regulació ha de tenir.